

Wojewódzki Sąd Administracyjny
w Poznaniu
61-815 Poznań, ul. Ratajczaka 10/12
WYDZIAŁ IV
tel. (61) 85-66-732 lub 85-66-865

WSA w Poznaniu
2024.08.14 07:33:53

Signer:
CN=WSA w Poznaniu
C=PL
O=Wojewódzki Sąd Admini
2.5.4.97=VATPL-778141341
Public key:
RSA/2048 bits

Dnia 14 sierpnia 2024 r.
Sygn. akt IV SA/Po 463/24

W odpowiedzi należy podać
sygnaturę akt Sądu

**Burmistrz Miasta Środa
Wielkopolska**
Adres odpowiedzi ePUAP:
/693u9grvvg/SkrytkaESP

DORĘCZENIE ODPISU WYROKU

W wykonaniu zarządzenia z dnia 9 sierpnia 2024 r. sekretariat Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego doręcza – jako Organowi Administracji – odpis wyroku z dnia 8 sierpnia 2024 r. wraz z uzasadnieniem.

Agata Żebrowska
st. sekretarz sądowy

POUCZENIE

1. Od powyższego wyroku przysługuje skarga kasacyjna do Naczelnego Sądu Administracyjnego, w terminie 30 dni od daty doręczenia orzeczenia z uzasadnieniem, za pośrednictwem tutejszego Sądu, przy czym oddanie pisma w placówce Poczty Polskiej S.A. (będącej operatorem wyznaczonym w rozumieniu ustawy z dnia 23 listopada 2012 r. – Prawo pocztowe), albo placówce pocztowej operatora świadczącego pocztowe usługi powszechne w innym państwie członkowskim Unii Europejskiej, Konfederacji Szwajcarskiej lub państwie członkowskim Europejskiego Porozumienia o wolnym Handlu (EFTA) – stronie umowy o europejskim Obszarze Gospodarczym, albo polskim urzędzie konsularnym jest równoznaczne z wniesieniem go do sądu (art. 83 § 3 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. – Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (t. j. Dz. U. z 2024 r. poz. 935) - zwanej dalej „p.p.s.a.”). Skarga kasacyjna złożona po upływie tego terminu zostanie odrzucona (art. 178 p.p.s.a.).
2. Skarga kasacyjna, pod rygorem odrzucenia, powinna być sporządzona przez pełnomocnika będącego adwokatem lub radcą prawnym albo doradcą podatkowym – w sprawach obowiązków podatkowych i celnych oraz w sprawach egzekucji administracyjnej związanej z tymi obowiązkami albo rzecznikiem patentowym – w sprawach własności przemysłowej.
3. Strony i ich przedstawiciele mają obowiązek zawiadomić sąd o każdej zmianie swojego zamieszkania, adresu do doręczeń lub siedziby. W razie zaniedbania tego obowiązku pismo sądowe pozostawia się w aktach sprawy ze skutkiem doręczenia, chyba że nowy adres jest sądowi znany (art. 70 § 1 i 2 p.p.s.a.).

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 8 sierpnia 2024 r.

Wojewódzki Sąd Administracyjny w Poznaniu
w składzie następującym:

Przewodniczący	Sędzia	WSA Józef Maleszewski (spr.)
	Sędzia	WSA Tomasz Grossmann
	Asesor sądowy	WSA Jacek Rejman

Protokolant sekr. sąd. Iwona Maciak

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 8 sierpnia 2024 r.
sprawy ze skargi Wojewody Wielkopolskiego
na uchwałę Rady Miejskiej w Środzie Wielkopolskiej
z dnia 29 września 2022 r. nr LIV/714/2022
w sprawie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego terenu położonego
w Środzie Wielkopolskiej przy ul. Strzeleckiej (III)

1. stwierdza nieważność zaskarżonej uchwały w części obejmującej tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej oznaczone symbolami 2MN, 3MN oraz 11MN;
2. zasądza od Miasta Środa Wielkopolska na rzecz skarżącego Wojewody Wielkopolskiego kwotę 480 zł (słownie: czterysta osiemdziesiąt złotych) tytułem zwrotu kosztów postępowania.

Na oryginale właściwe podpisy
Za zgodność z oryginałem

Agata Żebrowska
St. sekretarz sądowy

Uzasadnienie

Pismem z dnia 8.05.2024 r. Wojewoda Wielkopolski wywiódł do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Poznaniu skargę na uchwałę Nr LIV/714/2022 Rady Miejskiej w Środzie Wielkopolskiej z dnia 29 września 2022 r. w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego terenu położonego w Środzie Wielkopolskiej przy ul. Strzeleckiej (III) [dalej jako Uchwała lub Plan]. Skarżący wniósł o stwierdzenie nieważności Uchwały w części, tj. w zakresie: terenów 2MN, 3MN i 11MN - ze względu na istotne naruszenie prawa oraz o zasądzenie na jego rzecz zwrotu kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

W uzasadnieniu skargi wskazano, że zgodnie z § 8 ust. 2 rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 26 sierpnia 2003 r. w sprawie wymaganego zakresu projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego (Dz.U. z 2021 r. poz. 2404, dalej jako: rozporządzenie z dnia 26 sierpnia 2003 r.) na rysunku planu stosuje się nazewnictwo i oznaczenia umożliwiające jednoznaczne powiązanie rysunku planu miejscowego z tekstem planu miejscowego. Ponadto zgodnie z art. 15 ust. 2 pkt 6 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (t.j. Dz. U. z 2023 r. poz. 977 z późn. zm., dalej jako u.p.z.p.) oraz § 4 pkt 6 rozporządzenia z dnia 26 sierpnia 2003 r. w planie miejscowym określa się obowiązkowo m.in. zasady kształtowania zabudowy oraz wskaźniki zagospodarowania terenu.

Następnie skarżący wyjaśnił, że ww. przepisy u.p.z.p. i rozporządzenia z dnia 26 sierpnia 2003 r. naruszono w ten sposób, że na rysunku Planu wprowadzono (wraz z linią rozgraniczającą tereny o różnym przeznaczeniu lub różnych zasadach zagospodarowania) tereny oznaczone symbolami 2MN i 3MN - tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej, bez jakichkolwiek ustaleń w zakresie parametrów i wskaźników kształtowania zabudowy oraz zagospodarowania terenu w treści Uchwały. W § 7 Uchwały ustalono parametry i wskaźniki kształtowania zabudowy oraz zagospodarowania terenu dla wszystkich pozostałych terenów 1MN oraz 4MN -

11MN, natomiast dla wyznaczonych terenów 2MN i 3MN brak jest jakichkolwiek ustaleń. Zdaniem skarżącego powyższe uchybienie, z uwagi na niespójność Planu, stanowi istotne naruszenie zasad sporządzania planu miejscowego w zakresie wyznaczonych terenów 2MN i 3MN.

Skarżący wskazał nadto, że z wyjaśnień Burmistrza Środy Wielkopolskiej, złożonych w toku postępowania nadzorczego (pismo z dnia 15.12.2023 r.) wynika, że na skutek omyłki nie zawarto żadnych ustaleń dla terenów 2MN i 3MN.

Ponadto skarżący podniósł, że zgodnie z art. 15 ust. 2 pkt 8 u.p.z.p., w planie miejscowym określa się obowiązkowo szczegółowe zasady i warunki scalania i podziału nieruchomości objętych planem miejscowym. Przepis ten znajduje uszczegółowienie w § 4 pkt 9 rozporządzenia z dnia 26 sierpnia 2003 r., na mocy którego ustalenia dotyczące szczegółowych zasad i warunków scalania i podziału nieruchomości powinny zawierać określenie parametrów działek uzyskiwanych w wyniku scalania i podziału nieruchomości, w szczególności minimalnych lub maksymalnych szerokości frontów działek, ich powierzchni oraz określenie kąta położenia granic działek w stosunku do pasa drogowego. Tym samym ustawodawca nałożył na organ uchwałodawczy gminy obowiązek ustalenia w planie miejscowym zasad i warunków wyłącznie scalenia i podziału nieruchomości oraz na potrzeby realizacji tego wymogu wyznaczył przepisami rozporządzenia niezbędne standardy (§ 4 pkt 9 rozporządzenia z dnia 26 sierpnia 2003 r.).

Skarżący wskazał, że w § 18 Uchwały, ustalono w zakresie szczególnych zasad i warunków scalania i podziału nieruchomości objętych Planem:

- 1) minimalną powierzchnię działki budowlanej:
 - a) nie mniejszą niż 800,0 m² na terenach: 1MIM - 10MN, MN/U,
 - b) nie mniejszą niż 1000,0 m² na terenach: 1MW - 2MW, 1U - 3U;
- 2) szerokość frontów działek budowlanych: minimum 21,0 m;
- 3) kąt położenia granic działek budowlanych w stosunku do pasa drogowego, z którego odbywać się będzie obsługa komunikacyjna: od 80° do 100°.

W konsekwencji skarżący stwierdził, że dla terenu 11MN nie zostały ustalone minimalne powierzchnie działek, zaś brak ustalenia parametrów, o których mowa w §

4 pkt 9 rozporządzenia z dnia 26 sierpnia 2003 r.) stanowi o istotnym naruszeniu zasad sporządzania planu miejscowego.

Następnie skarżący uzasadnił, że w określonych sytuacjach można odstąpić od zamieszczenia w planie szczegółowych zasad i warunków scalania i podziału nieruchomości, jako z zasady obowiązkowego ustalenia planu. W takiej sytuacji w szczególności w uzasadnieniu uchwały powinny zostać wskazane powody odstąpienia od zamieszczenia w planie szczegółowych zasad i warunków scalania i podziału nieruchomości, np. wynikające z aktualnej struktury podziału geodezyjnego i własnościowego terenu - gdy obszar planu obejmuje jedną działkę ewidencyjną lub kilka działek stanowiących jedną nieruchomość. Niemniej rada gminy decydując się na ustalenie zasad i warunków scalania i podziału nieruchomości jest zobligowana do podporządkowania się wymogom rozporządzenia i określenia wszystkich wskazanych w tym przepisie parametrów działek uzyskiwanych w wyniku scalenia i podziału nieruchomości (por. wyrok NSA z 17 listopada 2015 r., sygn. akt II OSK 643/14).

W ocenie skarżącego zawarcie w Uchwale niepełnej regulacji dotyczącej zasad i warunków scalania i podziału nieruchomości wskazuje jednoznacznie, iż organ dostrzegał potrzebę i zasadność regulacji tej kwestii, tylko zabrakło w tej materii konsekwencji w dochowaniu zasad sporządzania planu wynikających z art. 15 ust. 2 pkt 8 u.p.z.p. w związku z § 4 pkt 9 rozporządzenia z dnia 26 sierpnia 2003 r. Ponadto skarżący podkreślił, że zgodnie z art. 102 ust. 2 ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami, scalenia i podziału nieruchomości można dokonać, jeżeli są one położone w granicach obszarów określonych w planie, ale scalenie i podział nieruchomości może być przeprowadzony także na tych terenach, które nie są przewidziane na ten cel w planie, w sytuacji, gdy wystąpią o to właściciele lub użytkownicy wieczysti posiadający ponad 50% powierzchni gruntów objętych scaleniem i podziałem. W obu powyższych przypadkach zgodnie z ust. 1 omawianego artykułu szczegółowe warunki scalenia i podziału nieruchomości określa plan miejscowy.

W odpowiedzi na skargę Rada Miejska w Środzie Wielkopolskiej wniosła o jej oddalenie oraz o zasądzenie na jej rzecz zwrotu kosztów postępowania. Organ uzasadnił, że w trakcie sporządzania projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego terenu położonego w Środzie Wielkopolskiej przy ul. Strzeleckiej (III), na etapie pierwszego wyłożenia projektu planu do publicznego wglądu ustalono następujące przeznaczenie terenów, wskazane w § 3 ust. 1 Uchwały oraz na rysunku Planu:

- 1) tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej, oznaczone symbolami: 1MN, 2MN, 3MN, 4MN, 5MN, 6MN, 7MN, 8MN, 9MN, 10MN;
- 2) teren zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej lub zabudowy usługowej, oznaczony symbolem MN/U;
- 3) tereny zabudowy mieszkaniowej wielorodzinnej, oznaczone symbolami: 1MW, 2MW;
- 4) tereny zabudowy usługowej, oznaczone symbolami: 1U, 2U, 3U;
- 5) teren zieleni urządzonej, oznaczony symbolem ZP;
- 6) tereny zieleni z wodami powierzchniowymi śródlądowymi, oznaczone symbolami: 1Z/WS, 2Z/WS;
- 7) teren zieleni izolacyjnej, oznaczony symbolem ZI;
- 8) teren infrastruktury technicznej, oznaczony symbolem IT;
- 9) tereny dróg wewnętrznych, oznaczone symbolami: 1KDW, 2KDW, 3KDW, 4KDW, 5KDW, 6KDW, 7KDW, 8KDW, 9KDW;
- 10) tereny dróg publicznych klasy dojazdowej, oznaczone symbolami: 1KDD, 2KDD;
- 11) tereny dróg publicznych klasy zbiorczej, oznaczone symbolami: 1KDZ, 2KDZ.

Dalej uzasadniono, że intencją Planu było ustalenie zasad kształtowania zabudowy oraz wskaźników zagospodarowania terenu dla wszystkich wyżej wymienionych terenów. W § 7 Uchwały określono szczegółowe zasady kształtowania zabudowy oraz wskaźników zagospodarowania terenu, wskazując omyłkowo tereny oznaczone symbolami: 1MN, 4MN, 5MN, 6MN, 7MN, 8MN, 9MN, 10MN, z pominięciem terenów 2MN i 3MN. Jednakże zostały one wymienione w § 3 ust. 1

- Uchwały oraz wskazane na rysunku Planu i podlegają tym samym ustaleniom, co pozostałe tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej.

Następnie organ wyjaśnił, że na etapie drugiego wyłożenia projektu Planu do publicznego wglądu zmieniła się numeracja dla terenów zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej. W wyniku uwzględnienia uwag po pierwszym wyłożeniu i korekcie projektu Planu, w § 3 ust. 1 pkt 1 Uchwały wskazano, że ustala się tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej, oznaczone symbolami: 1MN, 2MN, 3MN, 4MN, 5MN, 6MN, 7MN, 8MN, 9MN, 10MN, 11MN, co znalazło swoje odzwierciedlenie na rysunku Planu. W dalszym ciągu intencją Planu było ustalenie zasad kształtowania zabudowy oraz wskaźników zagospodarowania terenu dla wszystkich wyżej wymienionych terenów, pomimo, że w § 7 Uchwały wskazano ponownie omyłkowo wszystkie tereny oznaczone symbolami MN, z pominięciem terenów 2MN i 3MN.

Organ uzasadnił, że w związku ze zmianą numeracji terenów przeoczono również konieczność dokonania zmiany w § 18 pkt 1 lit. a Uchwały, określającym szczególne zasady i warunki scalania i podziału nieruchomości objętych planem, w zakresie wskazania dla terenu 11MN minimalnej powierzchni działki budowlanej. Przy czym w § 7 pkt 7 ustalono powierzchnię nowo wydzielonej działki budowlanej nie mniejszą niż 800 m² dla wszystkich terenów zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej.

Wojewódzki Sąd Administracyjny w Poznaniu zważył, co następuje.

Skarga zasługiwała na uwzględnienie.

Zgodnie z art. 1 § 1 i 2 ustawy z dnia 25 lipca 2002 r. - Prawo o ustroju sądów administracyjnych (Dz. U. z 2022 r., poz. 2492), sądy administracyjne sprawują wymiar sprawiedliwości poprzez kontrolę działalności administracji publicznej, przy czym kontrola ta sprawowana jest pod względem zgodności z prawem, jeżeli ustawy nie stanowią inaczej. Sądy administracyjne, kierując się wspomnianym kryterium legalności, dokonują oceny zgodności treści zaskarżonego aktu oraz procesu jego wydania z normami prawnymi – odpowiednio: ustrojowymi, proceduralnymi i materialnymi – przy czym ocena ta jest dokonywana według stanu prawnego

istniejącego w dniu wydania zaskarżonego aktu. W świetle art. 3 § 2 pkt 5 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. - Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz.U. z 2024 r., poz. 935, dalej jako p.p.s.a.) sądy administracyjne obejmuje m.in. orzekanie w sprawach skarg na akty prawa miejscowego organów jednostek samorządu terytorialnego.

W niniejszej sprawie pod analizę Sądu poddano uchwałę Nr LIV/714/2022 Rady Miejskiej w Środzie Wielkopolskiej z dnia 29 września 2022 r. w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego terenu położonego w Środzie Wielkopolskiej przy ul. Strzeleckiej (III). Przedmiotowa Uchwała została opublikowana w Dzienniku Urzędowym Województwa Wielkopolskiego z dnia 12.10.2022 r. pod pozycją 7238.

Rozpoznawana skarga została wywiedziona przez Wojewodę Wielkopolskiego, działającego jako organ nadzoru w rozumieniu przepisu art. 86 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (t.j. Dz. U. z 2023 r. poz. 40 z późn. zm., dalej jako u.s.g.). W myśl art. 91 ust. 1 u.s.g. uchwała lub zarządzenie organu gminy sprzeczne z prawem są nieważne. O nieważności uchwały lub zarządzenia w całości lub w części orzeka organ nadzoru w terminie nie dłuższym niż 30 dni od dnia doręczenia uchwały lub zarządzenia, w trybie określonym w art. 90. Po upływie tego terminu organ nadzoru nie może już we własnym zakresie stwierdzić nieważności uchwały lub zarządzenia organu gminy, a jedynie może zaskarżyć taki wadliwy, w jego ocenie, akt do sądu administracyjnego, zgodnie z art. 93 ust. 1 u.s.g. Realizując tę kompetencję, organ nadzoru nie jest skrępowany jakimkolwiek terminem do wniesienia skargi (zob. np.: postanowienie NSA z 29 listopada 2005 r., sygn. akt I OSK 572/05, CBOSA). W rozpoznawanej sprawie Wojewoda w ustawowym terminie 30 dni od otrzymania Uchwały nie orzekł o jej nieważności, wobec czego władny był zaskarżyć uchwałę w trybie art. 93 u.s.g.

Naczelny Sąd Administracyjny w wyroku z dnia 7 lipca 2020 r., sygn. akt II OSK 600/20 wskazał, że podstawą wyeliminowania z obrotu prawnego uchwały organu jednostki samorządu terytorialnego powinno być każde istotne naruszenie prawa, bez względu na jego ustrojowoprawny, materialnoprawny, czy procesowoprawny charakter. Akt organu jednostki samorządu terytorialnego jest

natomiast zgodny z prawem, jeżeli jest zgodny z Konstytucją Rzeczypospolitej Polskiej oraz z ustawami. W konsekwencji, brak takich naruszeń będzie implikować zgodność aktu organu jednostki samorządu terytorialnego z prawem. W przypadku zaś uznania, że zaskarżony akt narusza przepisy obowiązującego prawa, konieczne staje się wskazanie normy prawnej będącej podstawą takich twierdzeń.

W myśl art. 28 ust. 1 u.p.z.p. istotne naruszenie zasad sporządzania studium lub planu miejscowego, istotne naruszenie trybu ich sporządzania, a także naruszenie właściwości organów w tym zakresie, powodują nieważność uchwały rady gminy w całości lub części.

Tryb sporządzania planu odnosi się do sekwencji czynności, jakie podejmuje organ w celu doprowadzenia do uchwalenia studium, czy też planu miejscowego poczynwszy od uchwały o przystąpieniu do sporządzania studium lub planu, a skończywszy na uchwaleniu studium lub planu. Natomiast zasady sporządzania planu miejscowego rozumiane są jako wartości i merytoryczne wymogi kształtowania polityki przestrzennej przez uprawnione organy dotyczące m.in. zawartych w akcie planistycznym ustaleń. Pojęcie zasad sporządzania planu zagospodarowania przestrzennego należy wiązać ze sporządzaniem aktu planistycznego, a więc zawartością aktu planistycznego (częścią tekstową, graficzną i załącznikami), zawartych w nim ustaleń, a także standardów dokumentacji planistycznej (tak: Wojewódzki Sąd Administracyjny w Krakowie w wyroku z dnia 5 grudnia 2017 r., sygn. akt II SA/Kr 1037/17, CBOSA).

Zgodnie z pkt 6 art. 15 ust. 2 u.p.z.p. w planie miejscowym określa się obowiązkowo zasady kształtowania zabudowy oraz wskaźniki zagospodarowania terenu, maksymalną i minimalną nadziemną intensywność zabudowy, minimalny udział powierzchni biologicznie czynnej, maksymalny udział powierzchni zabudowy, maksymalną wysokość zabudowy, minimalną liczbę i sposób realizacji miejsc do parkowania, w tym miejsc przeznaczonych do parkowania pojazdów zaopatrzonych w kartę parkingową, oraz linie zabudowy i gabaryty obiektów, zaś zgodnie z pkt 8 - szczegółowe zasady i warunki scalania i podziału nieruchomości objętych planem miejscowym. W planie miejscowym określa się w zależności od potrzeb sposób usytuowania obiektów budowlanych w stosunku do dróg i innych terenów publicznie

dostępnych oraz do granic przyległych nieruchomości, kolorystykę obiektów budowlanych oraz pokrycie dachów a także minimalną powierzchnię nowo wydzielonych działek budowlanych (art. 15 ust. 3 pkt 8 i 10 u.p.z.p.).

Ustalenia części tekstowej projektu planu miejscowego formułuje się zgodnie z wymogami określonymi w § 4 rozporządzenia Ministra Rozwoju i Technologii z dnia 17 grudnia 2021 r. w sprawie wymaganego zakresu projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego.

Stosownie do pkt 7 tego przepisu ustalenia dotyczące kształtowania zabudowy i zagospodarowania terenu zawierają:

- a) zasady, parametry i wskaźniki, o których mowa w art. 15 ust. 2 pkt 6 u.p.z.p., w tym minimalną liczbę miejsc do parkowania w stosunku do liczby lokali mieszkalnych, liczby osób mogących jednocześnie przebywać w budynku, liczby zatrudnionych lub powierzchni obiektów usługowych i produkcyjnych,
- b) w zależności od potrzeb, ustalenia, o których mowa w art. 15 ust. 3 pkt 8 i 10 u.p.z.p.

Zgodnie natomiast z pkt 9 – ustalenia dotyczące szczegółowych zasad oraz warunków scalania i podziału nieruchomości zawierają określenie parametrów działek uzyskiwanych w wyniku scalania i podziału nieruchomości, w szczególności minimalnych lub maksymalnych:

- a) szerokości frontów działek oraz ich powierzchni,
- b) kąta położenia granic działek w stosunku do pasa drogowego lub linii rozgraniczających teren drogi.

Jak wynika z treści odpowiedzi na skargę pominięcie w miejscowym planie wskazania w § 7 we wprowadzeniu do wyliczenia oznaczeń terenów 2MN i 3MN oraz w § 18 pkt 1 lit. a oznaczenia terenu 11 MN nastąpiło na skutek przeoczenia.

W ocenie Sądu nie ulega wątpliwości, że na skutek powyższego przeoczenia doszło do naruszenia zasad sporządzania miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego. Okoliczność ta – w świetle art. 28 ust. 1 u.p.z.p. – uzasadnia konieczność stwierdzenia nieważności przedmiotowej Uchwały w części, w jakiej jej postanowienia istotnie naruszają prawo tj. w zakresie obejmującym tereny

oznaczone symbolami 2MN i 3MN oraz 11 MN. W tym bowiem zakresie zaskarżona uchwała nie zawiera obligatoryjnych ustaleń, a przyczyny takiego stanu rzeczy pozostają bez wpływu na rozstrzygnięcie.

Nie można przy tym uznać, że określenie minimalnej powierzchni nowo wydzielonej działki budowlanej zawarte w § 7 pkt 7 Planu sanuje wyżej wskazaną wadliwość. Postanowienie § 7 pkt 7 Planu realizuje bowiem obowiązek przewidziany w § 4 pkt 7 lit b rozporządzenia w sprawie wymaganego zakresu projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego w zw. z art. 15 ust. 3 pkt 10 u.p.z.p., nie zaś obowiązek z § 4 pkt 9 lit a tego rozporządzenia. Dodatkowo przyjęcie, że regulacja zawarta w § 7 pkt 7 Planu niejako „zastępuje” regulację z § 18 pkt 1 lit. a na potrzeby określenia szczegółowych zasad oraz warunków scalania i podziału nieruchomości, czyniłoby zbędną regulację zawartą w § 18 pkt 1 lit. a, co stoi w sprzeczności z podstawowym wymogiem dokonywania wykładni, tj. z oczekiwaniem, by w jej wyniku żaden fragment tekstu prawnego nie stał się zbędny. Nie sposób także przyjąć, by uchwałodawca uznał, że w stosunku do terenu oznaczonego symbolem 11MN nie zachodzi potrzeba zawarcia w miejscowym planie regulacji z art. 15 ust. 2 pkt 8 u.p.z.p. – przeczy temu zarówno treść odpowiedzi na skargę (wskazująca na przeoczenie), jak i okoliczność ustalenia w § 18 pkt 2 i 3 pozostałych parametrów (szerokości frontów i kątów położenia granic) „w zakresie szczególnych zasad i warunków scalania i podziału nieruchomości objętych planem” (ergo: także oznaczonych symbolem 11MN).

Jednocześnie Sąd stwierdził, że stwierdzenie nieważności Uchwały w części nie spowoduje dezintegracji miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego w pozostałym zakresie. Z tego też względu, działając na podstawie art. 147 § 1 p.p.s.a. orzekł jak w pkt 1 sentencji wyroku.

O kosztach Sąd orzekł na podstawie art. 200 w zw. z art. 205 § 2 p.p.s.a. oraz § 14 ust. 1 pkt 1 lit. c rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (t.j. Dz. U. z 2023 r. poz. 1935), zasądzając na rzecz Wojewody Wielkopolskiego kwotę 480 zł tytułem zwrotu postępowania sądowego (pkt 2 sentencji wyroku).

Na oryginale właściwe podpisy

Za zgodność z oryginałem

Agata Zebrowska
St. sekretarz sądowy

